

mod Syd, forlanger den derimod en Indtægt af de Skibe, der seile til og fra Havnene. I Virkelighed begunstiger man altsaa paa en kunstig Maade den indirekte Handel over Hamborg. Man giver altsaa Tilskud til Forsendelse af Varer mod Syd; men naar Varer forsendes ad Søveien, forlanger Staten, som sagt, en Indtægt. Deraf Dette er en Grund, der kan føies til de andre, der tale for fuldstændig at afflasse Skibsafgiften. Jeg tror rigtignok ikke, at man i andre Lande har fuldstændig afflasket Skibsafgiften; men der kunde maaste være Haab om, at andre Lande ville følge vort Exempel, naar vi først have viist os saa liberale i denne Retning. Naar jeg saaledes ikke har kunnet være enig med den ærede sidste Taler i denne Henseende, maa jeg derimod samstemme med ham i, hvad han sagde om Suffertolden. Det forundrede mig meget, at Heltallet har foreslaaet en Nedsættelse af 1 p. hvorefter Staten, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) gjorde opmærksom paa, vil tabe herved $\frac{1}{2}$ Million om Aaret i Indtægt. Jeg maa være enig med det ærede Medlem i, at det er en Afgift, der hovedsagenlig falder paa den velhavende Befolkning, og hvorfor man i saa høj Grad interessere sig for de Formuende; kan jeg ikke se. Den sidste ærede Taler udtalte sig om Forskjellen mellem Beskyttelse af Fabriker og Haandværk i Modsetning til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), og jeg kan i det Besentlige slutte mig til ham. Det er ganske vist, at hvis man vilde gaa henynsløst frem mod Fabrikerne, saa kunde man risikere, at de fleste af dem bleve nedlagte, og det vilde da gaa ud over Arbejderne; men vi maa alligevel antage, at Fabrikantene have langt bedre ved at modstaa saadanne Nyttelser, som kunne fremkomme ved, at man gaar noget radikalt frem, end Haandværkeren; jeg tror ikke, at man risikere saa meget ved at fratage Beskyttelsen noget hurtigere for Fabriker end for Haandværk. Med Hensyn til Haandværkerne maa vi ogsaa erindre, at de ligesaa lidt som Fabrikantene have fri Indførsel i andre Lande, de kunne ikke konkurrere med de andre Lande, da Indførselen af deres Produktion til andre Lande i Almindelighed er forbunden med høie Afgifter. Jeg tror derfor, at vi ligeoverfor Haandværkerne maa gaa varsommere frem end ligeoverfor Fabrikerne, men jeg fastholder i det Hele min Mening, at man saavel ligeoverfor Fabrikerne som overfor Haandværkerne maa gaa henynsfuldt frem. Til disse saa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Alberti: Jeg maa tillade mig at komme tilbage til Suffertolden; det er et temmelig vigtigt Spørgsmaal i dette Affnit. Den ærede Ordfører har nemlig bragt ind som Begrundelse for sine Forslag en Betragtning, der dog er altfor svævende og usikker til, at den i Virkeligheden kan

betyde Noget. Det er nemlig hans Henvisning til Indretningen og den nylig stedfundne Omdannelse af de Aktieselskaber, som drive de Kjøbenhavnse. Sufferaffinaderier. Jeg tror, at det, der skal begrunde Thingets og Rigsdagens Mening om Suffertolden, maa være den Kommissions Betæntning, der er afgivet for nogle Aar siden, og som er bleven anset for gyldig her i Rigsdagen, da den nugældende Suffertoldlov blev vedtaget første Gang, og ogsaa i denne Session, da den blev vedtaget anden Gang. Derfor den ærede Ordfører kan godtgjøre, at der i Kommissionens Undersøgelser og Beregninger er Feil, saa har han Føie til at forlange Suffertolden nedsat; saa længe derimod Kommissionens Arbejde staa uafbevist, tror jeg, at Suffertolden bør rettes der efter. Den ærede Ordfører brugte meget betegnende, da han var ved Argumentationen fra Aktieselskaberne, det Tillægsord „nominel“, Hele den Betragtning, som den ærede Ordfører anstillede paa Grund af Aktieselskaberne, er nominal; thi den Beregning, som ligger til Grund for disse Aktieselskaber, har ikke sludfastet sig. Det er ikke Aludet end et Projekt, der er opstillet, og det vil slaa til i Tiden, er noget tvivlsomt. Derimod har nu Sufferkommissionens Beregning ligget for i et Antal af Aar, og der er, saavidt mig bekjendt, ikke fremkommet noget Bevis paa, at den har regnet feil. Derhos tror jeg, at Forholdene med Hensyn til Sufferfabrikationen ere i alt Væsentligt de samme nu som dengang, da Kommissionen sad og leverede sit Arbejde. I Kommissionen var Regjeringen repræsenteret med sin bedste Mand, nemlig Generaltolddirektøren. Man maa dog tiltro denne Embedsmand, at han vil være i Stand til at varelage Statens Interesser i Spørgsmaal, hvor det beror paa Varekundskab og Produktionsindsigt, og hvor det ikke kommer an alene paa arithmetiske Beregninger. Endvidere er det bekjendt, og jeg har fremhævet det før her i Salen, at der af Regjeringen var indsat i Sufferkommissionen en Kjøbenhavnsk Handlende, Grossever Meyer, der driver en stor Handel som Sufferimporteur, og hvis Interesser, det er bekjendt paa Børsen og i Grunden over hele Landet, ere stik modsatte Sufferaffinaderiernes. Denne Mand var i Kommissionen og blev overbevist om, at de Beregninger, som han havde opstillet forhen, vare feilagtige, og Undersøgelsen endte med, at denne Mand, som var en hødt, kan jeg gjerne sige, Modstander af Raffinaderierne, vedkjendte sig Kommissionens Resultater som rigtige og sande, og den ærede Ordfører skal, naar han vil have Ret i sin Paastand om det Begrunde i Suffertoldens Nedsættelse, efter min Mening bevise os, at Kommissionen har regnet feil, eller at der siden Kommissionens Slutning er indtraadt Forhold, som gjøre, at vi nu ikke aldeles maa respektere Kommissionens Betæntning. Det er disse Betragtninger, som jeg finder mig opfordret til gjøre overfor den